پهپاد«خودکار»؛ اولین پهپاد پهن پیکر رونمایی شد

پهپاد «خودکار»، به عنوان اولین پهپاد پهن پیکر در نمایشگاه اقتدار هوایی نیروهای مسلح رونمایی شد. به گزارش خبرنگار مهر، پهپاد «خودکار»، به عنوان اولین پهپاد پهن پیکر در نمایشگاه اقتدار هوایی نیروهای مسلح رونمایی شد. این پهپاد از تبدیل جت آموزشی به پهپاد پهن پیکر ساخته شده است.

از قابلیت‌های این پهپاد می‌توان به قابلیت کنترل زمینی، سرعت بالا، وزن سبک و هزینه کم تولید آن اشاره کرد.

از مقاومت تا پیروزی

غایبان جشن ۴۰ سالگی انقلاب

در ۴۰ سال گذشته ایران انواع و اقسام اتفاقات تلخ و شیرین را تجربه کرده. از جنگ تا تحریم، از مقاومت تا پیروزی. در این مسیر افراد زیادی در کنار امام خمینی (ره) برای به ثمر نشستن انقلاب اسلامی و پس از آن جمهوری اسلامی تلاش کرده‌اند. افرادی که دیگر در میان انقلابیون حضور ندارند و ۴۰ سالگی انقلاب اسلامی را نخواهند د ید.

آرین افخمی: ۴۰ سال می‌گذرد؛ از روزی که مردم ایران به رهبری خمینی کبیر، نظام ۲۵۰۰ ساله شاهنشاهی را کنار زدند و یک جمهوری به پا کردند؛ جمهوری اسلامی. ۴۰ از قدیم عددی خاص به حساب می‌آمده؛ عدد بلوغ، کامل شدن و به اوج رسیدن. حالا اما بسیاری از کسانی که نهال انقلاب اسلامی را کاشته و آبیاری کردند، ۴۰ سالگی و ثمره این درخت را نمی‌بینند.

در ۴۰ سال گذشته ایران انواع و اقسام اتفاقات تلخ و شیرین را تجربه کرده. از جنگ تا تحریم، از مقاومت تا پیروزی. در این مسیر افراد زیادی در کنار امام خمینی (ره) برای به ثمر نشستن انقلاب اسلامی و پس از آن جمهوری اسلامی تلاش کرده‌اند. افرادی که دیگر در میان انقلابیون حضور ندارند و ۴۰ سالگی انقلاب اسلامی را نخواهند دید.

امام خمینی؛ معمار کبیر انقلاب

قطعا مهم‌ترین شخصیت انقلاب اسلامی امام خمینی (ره) است. رهبر فقید انقلاب که متولد سال ۱۲۸۱ در خمین بود، مبارزات خود را علیه رژیم شاه در سال ۱۳۴۲ علنی کرد و ۱۵ سال بعد از آن، پس از سال‌ها تبعید، ۱۰ روز پس از بازگشتش به کشور به عنوان رهبر انقلابیون، انقلاب را به پیروزی رساند. امام در دوران سخت اوایل انقلاب که هجمه گسترده‌ای از سوی گروهک‌ها و تجزیه‌طلبان علیه جمهوری نوپای اسلامی آغاز شده بود با رهبری خود انقلاب را از این پیچ دشوار به سلامت عبور داد و در بزنگاه دیگری یعنی هشت سال جنگ تحمیلی عراق علیه ایران باز هم توانست با سبک رهبری خاص خود با کمک مردم، کشور را بدون دادن یک وجب خاک از فتنه دشمنان حفظ کند. اما تنها چند ماه پس از قبول آتش‌بس در حالی که ۱۰ سال از پیروزی انقلاب می‌گذشت، در ۸۶ سالگی رحلت کرد تا بنای تازه انقلاب، معمار کبیرخود را از دست بدهد.

مطهری؛ تئورسین انقلابی

آیت‌الله مرتضی مطهری در سال ۱۲۹۸ در فریمان خراسان به دنیا آمد. او علاوه بر تحصیلات عالی حوزوی، دکترای فلسفه داشت و استاد دانشگاه تهران بود. مطهری از نظریه‌پردازان اصلی انقلاب اسلامی و از مبارزان اولیه همراه امام خمینی بود. او با توجه به درجات علمی خود به خوبی می‌توانست در مقابل نظریات التقاطی و شبهات وارده به اسلام پاسخگو باشد و از مدافعان مبارزه با خرافات و جهل بود. وی از اعضای هیات‌های موتلفه اسلامی و از بنیانگذاران حسینیه ارشاد به حساب می‌آمد و مبارزات فکری و عملی گسترده‌ای را هم با رژیم شاه و هم با مخالفان اسلام از جمله مارکسیست‌هاداشت.

مطهری پس از پیروزی انقلاب اسلامی با حکم امام (ره) به عضویت شورای انقلاب درآمد و رئیس این شورا شد اما تنها سه ماه بعد از پیروزی انقلاب هدف گروهک تروریستی فرقان قرار گرفت و در اردیبهشت ۱۳۵۸ و در ۶۰ سالگی به شهادت رسید تا معلم شهید نام بگیرد اما نتواند ثمره نظریه‌پردازی خود را در سال‌های آینده ببیند. امام (ره) پس از شهادت مطهری، وی را پاره تن و حاصل عمر خود خواند.

طالقانی؛ ابوذر زمان

آیت‌الله سید محمود طالقانی متولد سال ۱۲۸۹ در گلیرد طالقان بود. مبارزات سیاسی طالقانی علیه شاه به سال ۱۳۱۷ بازمی‌گشت که برای اولین بار دستگیر و زندانی شد. او در زمان محمد مصدق و نهضت ملی شدن صنعت نفت به حمایت از جبهه ملی پرداخت و از اعضای هیات موسس جبهه ملی دوم و از بنیانگذاران نهضت آزادی به حساب می‌آمد و حتی سازمان مجاهدین خلق هم در ابتدای فعالیت خود از شخصیت طالقانی تاثیر زیادی پذیرفته بودند و به او را پدر طالقانی خطاب می‌کردند. وی بارها به دلیل فعالیت‌های خود علیه رژیم پهلوی به زندان افتاد و یک بار هم تبعید شد.

با آغاز نهضت اسلامی روحانیون به رهبری امام (ره)، طالقانی که خود از ۱۳۲۰ انجمنی به نام کانون اسلام را برای پیوند میان اسلام و مدرنیته و مبارزه با جهل و خرافه‌پرستی اداره می‌کرد، در زمره یاران امام قرار گرفت و با توجه به ارتباطات خوبی که با بیشتر گروه‌های مخالف نظام شاهنشاهی داشت به نقطه وصلی برای پیوند دیدگاه‌های مختلف تبدیل شد. او که مسجد هدایت تهران را به پایگاهی برای مبارزه علیه رژیم بدل کرده بود و از سازماندهان راهپیمایی میلیونی تاسوعا و عاشورای ۱۳۵۷ بود. طالقانی با حکم امام (ره) به عضویت شورای انقلاب درآمد و بعد از شهادت شهید مرتضی مطهری به ریاست این شورا رسید. وی اولین امام جمعه منصوب از سوی امام خمینی در تهران بود که نماز جمعه‌هایی باشکوه و با حضور انواع طیف‌های سیاسی را برگزار کرد.

این عضو مجلس خبرگان قانون اساسی در شهریور ۱۳۵۸ کمتر از یک سال پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سن ۶۹ سالگی به صورتی کاملا ناگهانی درگذشت تا مبارزی باشد که حتی یک سالگی انقلاب اسلامی را هم نمی‌بیند. پس از درگذشت طالقانی، امام خمینی به او لقب ابوذر زمان را داد چرا که همیشه با کلام قاطع و نافذ خود در عین عدل و انصاف از مواضع اسلام و مردم دفاع می‌کرد.

بهشتی؛ شهید مظلوم

آیت‌الله سید محمد حسینی بهشتی، در سال ۱۳۰۷ در اصفهان به دنیا آمد. او علاوه بر تحصیلات عالی حوزوی، دکترای فلسفه داشت و به تدریس می‌پرداخت. مبارزه در کنار امام علیه رژیم شاه و عضویت در شورای روحانیت و فقاهت هیات‌های موتلفه اسلامی موجب فشار رژیم بر او و گریزش از چنگ ساواک به آلمان که مدتی در آنجا درس خوانده بود در سال ۱۳۴۳ شد. او در آلمان مرکز اسلامی هامبورگ را پایه نهاد و از نقش‌آفرینان در اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان اروپا بود. پس از بازگشتش به ایران در ۱۳۴۹ ممنوع‌الخروج شد و به تدریس ادامه داد و همچنین به تدوین کتب درسی می‌پرداخت. وی پیش از انقلاب مدتی را هم در زندان به سر برد.

بهشتی پس از انقلاب اسلامی با حکم امام (ره) به عضویت شورای انقلاب درآمد و دبیر این شورا شد. وی از پایه‌گذاران اصلی حزب جمهوری اسلامی و به شدت معتقد به کار تشکیلاتی بود. مقام بالای علمی و فقهی او باعث شد تا امام (ره) در سال ۱۳۵۸ وی را به ریاست دیوان عالی کشور یعنی بلندپایه‌ترین مقام قضایی در آن زمان منصوب کند و از طرفی به ریاست مجلس خبرگان (تدوین) قانون اساسی رسید. بهشتی از مخالفان سرسخت بنی‌صدر بود و همین امر باعث تخریب های فراوانی از سوی سازمان مجاهدین خلق و طرفداران بنی‌صدر علیه او شد. او در تیر ۱۳۶۰، پس از برکناری بنی‌صدر از ریاست‌جمهوری به همراه محمدعلی رجایی و اکبر هاشمی‌رفسنجانی عضو شورای موقت ریاست‌جمهوری‌شد.

آیت‌الله بهشتی در حادثه تروریستی هفتم تیر ۱۳۶۰ و انفجار دفتر حزب جمهوری اسلامی در ۵۳ سالگی به شهادت رسید تا تنها سه سال پس از انقلاب، جمهوری اسلامی یکی از اصلی‌ترین تئورسین‌ها و مدافعانش را از دست بدهد. امام پس از شهادت بهشتی به دلیل تخریب‌ها و توهین‌های گسترده‌ای که علیه او صورت گرفته بود، وی را مظلوم و خاری در چشم دشمنان نامید.

رجایی؛ نماد ساده‌زیستی

محمدعلی رجایی متولد سال ۱۳۱۲ در قزوین بود. او پس از تحصیلات آکادمیک به آموزگاری مشغول شد و در کنار آن مبارزات سیاسی خود را با عضویت در نهضت آزادی و همچنین هیات‌های موتلفه اسلامی علیه رژیم شاه ادامه می‌داد اما نتوانست برای عضویت در سازمان مجاهدین خلق متقاعد شود. رجایی بارها زندان و شکنجه را در رژیم شاه تحمل کرد.

رجایی پس از انقلاب در کابینه مهدی بازرگان در دولت موقت به وزارت آموزش‌وپرورش رسید ولی پس از تسخیر لانه جاسوسی از نهضت آزادی جدا شد اما با حکم امام (ره) همچنان وزیر ماند. وی نماینده دوره اول مجلس بود و در زمان ریاست‌جمهوری ابوالحسن بنی‌صدر، نخست‌وزیر شد و همزمان سرپرست وزارت امور خارجه را هم بر عهده داشت که در این دوران مثل بیشتر انقلابیون، با رئیس‌جمهور وقت تنش و اختلاف سلیقه زیادی داشت.

رجایی پس از برکناری بنی‌صدر، ابتدا به عضویت شورای موقت ریاست‌جمهوری درآمد و با پیروزی در انتخابات به ریاست‌جمهوری رسید و همزمان با حکم امام خمینی به سرپرستی بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی منصوب شد. رجایی در ۵۸ سالگی و در حادثه تروریستی انفجار دفتر نخست‌وزیری در ۸ شهریور ۱۳۶۰ به شهادت رسید. ساده‌زیستی و شجاعت از ویژگی‌های اصلی این آموزگار انقلابی به حساب می‌آمد که با گذشت ۳۷ سال از شهادتش همچنان در میان مردم شهرت دارد.

باهنر؛ مخلص و متواضع

حجت‌الاسلام محمدجواد باهنر در سال ۱۳۱۲ در کرمان به دنیا آمد. وی هم تحصیلات حوزوی داشت و هم توانست دکترای الهیات خود را از دانشگاه تهران بگیرد. او هم مانند بسیاری از انقلابیون معلم بود و همراه آیت‌الله بهشتی در تدوین کتب درسی نقش داشت. وی به خاطر سخنرانی ها و مبارزات خود علیه رژیم پهلوی شش بار به زندان افتاد و در تأسیس دفتر نشر فرهنگ اسلامی، کانون توحید و مدرسه رفاه نقش مهمی داشت. باهنر مانند بیشتر شاگردان امام (ره) در حلقه یاران مبارز رهبر انقلاب اسلامی حاضر بود و از لحاظ فکری و عملی نقش مهمی در انقلاب اسلامی ایفا کرد.

باهنر پس از انقلاب اسلامی با حکم امام (ره) به عضویت شورای انقلاب درآمد و مسئولیت نهضت سوادآموزی را بر عهده گرفت. وی نماینده مجلس خبرگان قانون اساسی و دوره اول مجلس بود و در دولت رجایی به وزارت آموزش‌وپرورش رسید. با ریاست‌جمهوری رجایی، باهنر هم به عنوان نخست وزیر مشغول به کار شد اما همراه رجایی در انفجار هشتم شهریور ۱۳۶۰ دفتر نخست‌وزیری در ۵۸ سالگی به شهادت رسید. اخلاص و تواضع باهنر در میان انقلابیون زبانزد بود اما شهادت نگذاشت او هم مانند بسیاری از فرزندان انقلاب سال‌های طولانی به تثبیت نظام جمهوری اسلامی کمک کند.

بازرگان؛ مخالف منصف

مهدی بازرگان تبریزی متولد سال ۱۲۸۶ در تهران بود. او که با بورسیه تحصیلی در فرانسه مهندسی مکانیک خوانده بود، هم پیش از انقلاب اسلامی و هم پس از آن مسئولیت دولتی داشت و البته در هر دو زمان منتقد وضعیت موجود بود. بازرگان پس از تشکیل دولت محمد مصدق وارد عرصه سیاسی شد و به معاونت وزارت فرهنگ کابینه اول مصدق رسید و از طرف نخست‌وزیر به عنوان رئیس هیئت خلع ید از شرکت نفت انگلیس انتخاب شد.

با سقوط دولت مصدق در ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، بازرگان مانند بیشتر ملیون به مخالف سرسخت رژیم پهلوی تبدیل شد و با کمک دیگر یاران جبهه ملی دوم را تاسیس کرد اما پس از مدتی به خاطر اختلافات به وجود آمده در جبهه ملی، بازرگان با تایید مصدق که جانب او را گرفته بود نهضت آزادی را پایه گذاشت. او که ریاست دانشکده فنی دانشگاه تهران را هم بر عهده داشت با وجود مکلا بودن و تحصیلات فنی، علاقه و اعتقاد شدیدی به اسلام داشت و آثار زیادی در این زمینه نوشت. وی به دنبال پیوند میان اسلام و مدرنیته در قرن حاضر بود و از سردمداران این موضوع به حساب می‌آمد. بازرگان به خاطر فعالیت‌های سیاسی خود طعم زندان و تبعید طولانی‌مدت را در دوران پهلوی چشیده بود.

بازرگان با پیروزی انقلاب اسلامی با حکم امام (ره) نخست‌وزیر دولت موقت انقلابی شد هرچند در ۱۴ آبان ۱۳۵۸ در انتقاد به تسخیر سفارت آمریکا توسط دانشجویان خط امام از این سمت استعفاء داد و فردای استعفای دولت موقت امام خمینی در حکمی «با اعتماد به دیانت و امانت و حسن نیت آقای بازرگان» استعفای وی را قبول کردند تا عمر دولت بازرگان به یک سال هم نرسد. وی در دوران نخست‌وزیری مدت کوتاهی هم سرپرستی وزارت امور خارجه را بر عهده داشت.

سید احمد؛ محرم اسرار امام

سید احمد خمینی در سال ۱۳۲۴ در قم به دنیا آمد. فرزند دوم امام (ره) تا زمانی که برادرش سید مصطفی زنده بود نقش کمرنگ‌تری در بیت امام داشت اما با درگذشت مشکوک سید مصطفی به نقش اول بیت رهبر انقلاب تبدیل شد. او همیشه کنار امام بود. از نجف تا پاریس و از نوفل‌لوشاتو تا جماران. مسئول اصلی رتق و فتق امور بیت رهبر فقید انقلاب در بیشتر جلسات مهم امام حضور داشت و پیغام‌های ایشان را به سران مختلف می‌رساند.

او محرم اسراری بود که امام اطمینان کاملی به او داشت و در وصف او می‌نویسند: من خدای قاهر حاضر منتقم را شاهد می‌گیرم که احمد از آن روزی که در کمک اینجانب در بیرونی مشغول اداره امور من بوده تا الان که این ورقه را می‌نویسم قدمی یا قلمی برخلاف گفتار و نوشتار من برنداشته و با وسواس عجیب در کلیه گفتارهای من یا نوشته‌های من سعی نموده که حتی یک کلمه بلکه گاهی یک حرف را که به نظر او محتاج به اصلاح است بدون اذن من تصرف نکند.

سید احمد در مرداد ۱۳۶۱ از ترور سازمان مجاهدین خلق (منافقین) جان سالم به در برد و پس از درگذشت رهبر فقید انقلاب طبق وصیت ایشان که خواسته بودند نزدیکانشان مناصب رسمی را نپذیرند با حکم رهبر انقلاب تنها به عضویت مجمع تشخیص مصلحت نظام درآمد و البته عضو دوره دوم مجلس خبرگان رهبری هم بود. او حامی انتخاب آیت‌الله خامنه ای پس از پدرش به عنوان رهبر انقلاب بود. سید احمد در اواخر عمر مواضعی انتقادی هم نسبت به وضعیت کشور داشت. او سرانجام در اسفند ۱۳۷۳ به صورتی ناگهانی بر اثر سکته قلبی در ۴۹ سالگی درگذشت و در کنار پدرش به خاک سپرده شد.

مشکینی؛ رئیس همیشگی خبرگان

آیت‌الله علی‌اکبر فیض‌مشکینی، زاده مشکین‌شهر در سال ۱۳۰۰ بود. او که در دهه ۴۰ از موسسان مدرسه حقانی بود بعد از درگذشت آیت‌الله‌العظمی بروجردی به فعالیت‌های سیاسی روی آورد و از طرفی با حضور در حلقه ۱۱ نفر به دنبال اصلاحاتی در حوزه علمیه قم بود. وی به دلیل فعالیت‌هایش علیه رژیم پهلوی مدتی به زندگی مخفیانه روی آورد اما سرانجام دستگیر و به سه سال تبعید محکوم شد و این دوران را در ماهان کرمان، گلپایگان و کاشمر گذراند.

مشکینی پس از پیروزی انقلاب اسلامی از سوی امام (ره) به مسئولیت‌هایی مثل رسیدگی به اوضاع اردبیل، ساماندهی به مسجد جمکران و عضویت در هیئت مؤسس حوزه علمیه بانوان رسید. او عضو شورای بازنگری قانون اساسی هم بود و از اولین دوره مجلس خبرگان رهبری (۱۳۶۱) تا زمان درگذشت (۱۳۸۶) در این مجلس عضویت و ریاست همیشگی آن را بر عهده داشت. او همچنین امام جمعه دائم شهر قم هم بود. مشکینی در مرداد ۱۳۸۶ در ۸۶ سالگی بر اثر بیماری دار فانی را وداع گفت.

توسلی؛ محرم بیت امام

آیت‌الله محمدرضا توسلی‌محلاتی متولد سال ۱۳۰۹ در محلات بود. او پس از تحصیلات دینی مقدماتی در محلات به حوزه علمیه قم رفت. وی به زودی در زمره شاگردان و یاران امام خمینی قرار گرفت و مبارزات و سفرهای تبلیغی خود را از سال ۱۳۳۶ آغاز کرد و به دلیل دوستی با حاج سید احمد خمینی و ارادتش به امام خمینی به بیت امام (ره) راه یافت و پس از بازگشت امام به قم مسئول ملاقات‌ها و از اعضای ارشد و موثر دفتر ایشان بود که محرم به حساب می‌آمد.

توسلی پس از انقلاب اسلامی ریاست دفتر امام (ره) را برعهده داشت و از اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام بود. او در مجلس از نمایندگان مجلس خبرگان رهبری و از اعضای شورای بازنگری قانون اساسی هم بود و تا سال ۱۳۸۶ در مجمع تشخیص مصلحت نظام عضویت داشت اما در جلسه ۲۷ بهمن ۱۳۸۶ در حالی که به خاطر برخی نسبت‌هایی که به بیت امام داده شده بود در حال دفاع سخن گفتن بود با عارضه قلبی مواجه شد و پس از انتقال به بیمارستان در سن ۷۷ سالگی درگذشت تا یکی از محارم اصلی رهبر فقید انقلاب اسلامی دارفانی را وداع گوید.

منتظری؛ رویکردی دیگر

آیت‌الله‌العظمی حسینعلی منتظری، زاده سال ۱۳۰۱ در نجف‌آباد اصفهان بود. او از شاگردان آیت‌الله‌العظمی بروجردی و امام خمینی (ره) به حساب می‌آمد که به درجات بالای علمی و فقهی در حوزه رسید و از مهم‌ترین نظریه‌پردازان اصل ولایت فقیه به حساب می‌آمد. اقدامات و سخنان وی در مخالفت با حکومت پهلوی باعث شد تا سال‌های زیادی از زندگی خود را در زندان و تبعید سپری کند و از سال ۱۳۴۵ تا ۱۳۵۴ متناوبا در زندان و تبعید بود. میزان نزدیکی او به امام خمینی (ره) و اطمینان ایشان به وی به حدی بود که رهبر فقید انقلاب در زمان تبعید، منتظری را به عنوان نماینده تام‌الاختیار خود در ایران منصوب کردند و در نامه‌ای از وی خواستند که بر جریانات بیت ایشان در قم اشراف داشته باشد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی با حکم امام (ره)، منتظری به عضویت شورای انقلاب درآمد و در مجلس خبرگان قانون اساسی از جمله کسانی بود که در گنجاندن اصل ولایت فقیه در قانون اساسی نقش کلیدی ایفا کرد. در سال ۱۳۶۴ مجلس خبرگان رهبری با توجه به مقام بالای علمی و مقبولیت منتظری، وی را به عنوان قائم‌مقام ولی‌فقیه و جانشین امام (ره) انتخاب کرد اما با اعتراض منتظری به اتفاقات سال ۱۳۶۷ و اختلاف نظر پیش آمده، دو ماه پیش از درگذشت رهبر فقید انقلاب پس از نامه‌نگاری‌هایی که با امام خمینی داشت و ایشان هم پاسخ‌های صریحی به وی دادند، از این سمت کناره گرفت تا بحث جانشینی امام (ره) اما برای بسیاری از انقلابیون به یک چالش تبدیل شود.

منتظری در طول دوران تدریس خود طلاب زیادی را تربیت کرد و پس از رحلت امام (ره) هم به درس و بحث خود در قم می‌پرداخت اما همچنان در برخی موارد اظهارات و انتقاداتی را علیه حکومت مطرح می‌کرد. سرانجام سخنرانی او پس از دوم خرداد و برخی انتقاداتش نسبت به سران نظام باعث شد مدتی در بیت خود محصور شود که این حصر حدود پنج سال به طول انجامید. وی در حوادث بعد از انتخابات مناقشه‌برانگیز ۱۳۸۸ هم انتقاداتی را متوجه حکومت کرد. منتظری در آذر ۱۳۸۸ و در ۸۷ سالگی درگذشت تا کسی که تنها چند ماه تا رهبری جمهوری اسلامی فاصله داشت به خاطر تغییر رویکرد، سال‌های پایانی عمر خود را در انزوا بگذراند، هرچند بسیاری از مراجع و بزرگان از جمله رهبر انقلاب اسلامی در پیام‌هایی درگذشت این فقیه عالیقدر را تسلیت گفته و تشییع پیکر قابل توجهی برای وی برگزار شد.

مریم بهروزی؛ بانوی سخنور

مریم بهروزی در سال ۱۳۲۴ در تهران به دنیا آمد. او از کودکی همراه پدرش در جلسات مذهبی و سیاسی شرکت می‌کرد و به تحصیلات دینی روی آورد و مفسر قرآن بود. وی از شیفتگان امام خمینی بود که از سال ۱۳۵۰ وارد مبارزات سیاسی شد و از بانوانی بود که با سخنرانی‌های خود علیه رژیم پهلوی افشاگری می‌کرد و در سال ۱۳۵۴ ممنوع‌المنبر شد و تحت تعقیب ساواک قرار گرفت اما در رمضان ۱۳۵۷ با دستور صریح امام (ره) به سخنرانی پرداخت و در مسجد قبا بعد از سخنرانی در مورد حکومت اسلامی و حقوق زن دستگیر و روانه زندان شد. او مدتی پیش از انقلاب موقتا آزاد شد از فعالان کمیته استقبال از امام (ره) و سازمان‌دهنده دیدار خانم‌ها با رهبر کبیر انقلاب اسلامی بود.

بهروزی در خلال تقدیم طرح اهداء طلا و جواهرات و مسکوکات خانم‌ها، اولین زنی بود که در حضور امام خمینی به ایراد سخن پرداخت و مورد تمجید ایشان قرار گرفت. او پس از پیروزی انقلاب اسلامی به عضویت حزب جمهوری اسلامی درآمد و از اساتید حوزوی و دانشگاهی بود. او چهار دوره به عنوان نماینده مجلس شورای اسلامی انتخاب شد و از موسسان جامعه زینب (س) و دبیر کل این تشکل سیاسی بود. وی در دو انتخابات ریاست‌جمهوری هم نامزد شد که صلاحیتش از سوی شورای نگهبان احراز نشد و همین حضور و برخی اظهاراتش شبهات درباره واژه رجل سیاسی در قانون اساسی را بر سر زبان‌ها انداخت.

او که از فعالان سیاسی جناح راست به حساب می‌آمد در مقاطعی از برخی مواضع اصلاح‌طلبان دفاع کرد که موجب انتقادات اصولگرایان از وی شد. بهروزی در بهمن ۱۳۹۰ در ۶۶ سالگی از دنیا رفت تا جمهوری اسلامی یکی از بانوان سیاستمدار و سخنور خود را از دست بدهد.

حسن حبیبی؛ سیاستمدار بی‌حاشیه

حسن ابراهیم حبیبی در سال ۱۳۱۵ در تهران به دنیا آمد. این سیاستمدار معتدل که در دانشگاه سوربن فرانسه حقوق خوانده بود، پیش از انقلاب اسلامی از مبارزان علیه رژیم پهلوی و عضو نهضت آزادی به حساب می‌آمد. حبیبی مدتی هم میزبانی دکتر علی شریعتی را در پاریس بر عهده داشت. او از شخصیت‌های موثر در نوفل‌لوشاتو و یکی از رابطان امین امام خمینی (ره) در فرانسه بود که روز ۱۲ بهمن ۱۳۵۷ همراه با امام (ره) با ایشان به ایران بازگشت. پس از انقلاب اسلامی حبیبی از اعضای اصلی تدوین پیش‌نویس قانون اساسی جمهوری اسلامی بود و به عضویت حزب جمهوری اسلامی هم درآمد. او در دولت بازرگان وزیر فرهنگ و آموزش عالی و سخنگوی دولت شد و در اولین دوره مجلس به نمایندگی مردم تهران انتخاب شد. وی با حمایت حزب جمهوری اسلامی، کاندیدای اولین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری هم شد که با کسب ۴.۸ درصد آراء، در جایگاه سوم قرار گرفت. این حقوقدان باسابقه در دولت دوم میرحسین موسوی به وزارت دادگستری رسید و از سال ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۰ عضو حقوقدان دوره های دوم، سوم و چهارم شورای نگهبان بود. حبیبی همچنین از سال ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۰ معاون اول دو رئیس‌جمهور یعنی اکبر هاشمی‌رفسنجانی و سید محمد خاتمی بود و در همین دوران به عضویت حزب کارگزاران سازندگی که با حضور تکنوکرات‌های نظام تشکیل شده بود، درآمد. وی با حمایت حزب کارگزاران قرار بود در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۳۷۶ کاندیدا شود اما به نفع سید محمد خاتمی از کاندیداتوری انصراف داد. حبیبی از سال ۱۳۷۰ تا زمان درگذشت (۱۳۹۱) در مجمع تشخیص مصلحت نظام عضویت داشت.

او همچنین رئیس بنیاد ایران‌شناسی، عضو دیوان داوری بین‌المللی، رئیس فرهنگستان زبان و ادب فارسی و مدیر گروه واژه‌گزینی فرهنگستان زبان و ادب فارسی بود. او در سال ۱۳۹۱ در سالروز بازگشتش با پرواز انقلاب به ایران (۱۲ بهمن) به دلیل نارسایی قلبی و پس از یک دوره طولانی بیماری معده در سن ۷۶ سالگی درگذشت تا سیاست ایران یک سیاستمدار بی‌حاشیه و حقوقدان برجسته، فرهنگ و جامعه ایرانی یک محقق و جامعه‌شناس بزرگ و البته مجله گل‌آقا پای ثابت کاریکاتورهای خود را از دست بدهند.

عسگراولادی؛ بازاری سیاستمدار

حبیب‌الله عسگراولادی‌مسلمان در سال ۱۳۱۱ در دماوند به دنیا آمد. او که در خانواده‌ای سنتی و مذهبی رشد کرده بود از نوجوانی با حضور در هیات‌های مذهبی وارد سیاست هم شد و از بنیانگذاران هیات‌های موتلفه اسلامی بود. وی پس از ترور حسنعلی منصور نخست‌وزیر وقت در سال ۴۳ توسط شاخه نظامی حزب موتلفه به دلیل نگه داشتن چمدان اسلحه به حبس ابد محکوم شد و تا سال ۱۳۵۶ در زندان بود. سابقه مبارزه و زندان عسگراولادی او را به یکی از اصلی‌ترین انقلابیون تبدیل کرد که به خاطر نفوذ و قدرتش در بازار به عنوان پایگاه سنتی جناح راست توانست به یکی بزرگان این جناح سیاسی در ایران تبدیل شود.

او به نمایندگی دوره اول مجلس رسید و در کابینه‌های رجایی، باهنر و مهدوی‌کنی وزیر بازرگانی بود اما در دولت میرحسین موسوی به دلیل اختلافاتی که با بهزاد نبوی داشت از سمت خود کناره‌گیری کرد. او در مجلس از ۹۹ نفری بود که با وجود نامه امام (ره) حاضر نشدند از نخست‌وزیری میرحسین موسوی حمایت کنند. وی در انتخابات دوره دوم ریاست‌جمهوری و دوره چهارم کاندیدا شد که هر بار کمتر از دو درصد آرای مردم را کسب کرد و در دوران کاندیداتوری خود در سال ۱۳۶۰ از یک سوءقصد جان سالم به در برد.

عسگراولادی تا سال ۱۳۸۳ دبیر کل جمعیت موتلفه اسلامی بود و یکی از ریش‌سفیدان اصلی اصولگرایان به حساب می‌آمد که پس از تشکیل جبهه پیروان خط امام و رهبری توسط اصولگرایان دبیر کلی این تشکل دست راستی را هم بر عهده داشت. عضویت در مجمع تشخیص مصلحت نظام، نمایندگی ولی فقیه در کمیته امداد و ریاست سازمان اوقاف از دیگر سمت‌های او است. عسگراولادی همواره از محارم سران نظام جمهوری اسلامی بود که در کنار فعالیت سیاسی خود فعالیت‌های گسترده اقتصادی هم داشت و میان راست سنتی و بازار پیوند محکمی برقرار کرده بود. عسگراولادی در آبان ۱۳۹۲ در سن ۸۱ سالگی بر اثر عارضه قلبی در گذشت تا اصولگرایان یکی از پدرخوانده‌های اصلی و بانفوذ خود را از دست بدهند.

مهدوی کنی؛ پدرخوانده راست

آیت‌الله محمدرضا مهدوی‌کنی، زاده سال ۱۳۱۰ در کن تهران بود. این روحانی سیاستمدار پیش از انقلاب در مسجد جلیلی مبارزات زیادی را علیه رژیم شاه انجام داد و در حلقه یاران اصلی امام خمینی قرار گرفت. او پس از چندین بار دستگیری و بازداشت کوتاه‌مدت در ۱۳۵۳ بازداشت و به بوکان تبعید شد.

مهدوی‌کنی پس از پیروزی انقلاب اسلامی با حکم امام (ره) به عضویت شورای انقلاب درآمد و از موسسان و سرپرست کمیته‌های انقلاب بود و به عنوان وزیر کشور اولین انتخابات جمهوری اسلامی را برگزار کرد. وی پس از شهادت رجایی و باهنر مدتی هم کفالت نخست‌وزیری را بر عهده داشت اما هیچ‌گاه در انتخابات مجلس و ریاست‌جمهوری کاندیدا نشد و بیشتر نقش پدر معنوی جناح راست ایران را به خصوص با عضویت موثر در جامعه روحانیت مبارز تهران که دبیر کلی آن را بر عهده داشت، ایفا می‌کرد. مهدوی‌کنی موسس و رئیس دانشگاه امام صادق (ع) بود که بسیاری از مدیران جمهوری اسلامی از دل آن بیرون آمده‌اند.

عضویت و دبیری شورای نگهبان و عضویت در مجمع تشخیص مصلحت نظام از دیگر مناصب وی بود. مهدوی‌کنی در انتخابات میان‌دوره‌ای چهارمین مجلس خبرگان رهبری وارد این مجلس شد و پس از حساسیت‌های به وجود آمده بر سر ریاست هاشمی‌رفسنجانی بر مجلس خبرگان، در سال ۱۳۸۹ به ریاست این مجلس رسید. مهدوی‌کنی در خرداد ۱۳۹۳، پس از شرکت در مراسم سالگرد ارتحال امام خمینی(ره) دچار عارضه قلبی و در بیمارستان بستری شد و پس از پنج ماه در مهر همان سال در ۸۳ سالگی دار فانی را وداع گفت تا اصولگرایان ایران یکی از مهم‌ترین مغزهای متفکر و چهره‌های بانفوذ خود را از دست بدهند.

مرضیه دباغ؛ بانوی مبارز

مرضیه حدیدچی (دباغ) در سال ۱۳۱۸ در همدان به دنیا آمد. او تا مقطعی به تحصیلات علوم دینی پرداخت و با آغاز نهضت اسلامی با عنوان طاهره دباغ از یاران امام خمینی و مبارزین سرسخت حکومت پهلوی شد که بارها به زندان افتاد و شکنجه را تحمل کرد تا اینکه در سال ۱۳۵۳ برای نجات از آزار ماموران ساواک مجبور به خروج از کشور شد. وی در نوفل‌لوشاتو از محافظان بیت امام به حساب می‌آمد.

دباغ پس از پیروزی انقلاب اسلامی در دفاع از انقلاب دست به اسلحه شد و در زمره مدافعان انقلاب درآمد و پس از حفاظت از بیت امام (ره)، مدتی هم به فرماندهی سپاه همدان رسید. مسئولیت آموزش بسیج و برخی آموزش‌های سیاسی- نظامی، مسئولیت زندان‌های تهران و بازرسی زندان‌های کل کشور از دیگر سمت‌های این بانوی مبارز بود.او سه دوره هم به نمایندگی مجلس شورای اسلامی رسید. وی که تقریبا تمام عمر خود را در مبارزه برای اسلام و دفاع از انقلاب گذرانده بود در آبان ۱۳۹۵ دارفانی را وداع گفت.

موسوی‌اردبیلی؛ بر مسند قضا

آیت‌الله‌العظمی عبدالکریم موسوی‌اردبیلی متولد سال ۱۳۰۴ در اردبیل بود. او از مبارزان علیه حکومت پهلوی و عضو هیئت مدیره مجله مکتب اسلام بود که البته توانست بهانه‌ای به دست ساواک ندهد تا دستگیر نشود. وی از بنیانگذاران جامعه روحانیت مبارز در سال ۱۳۵۶ بود و پس از انقلاب اسلامی هم به عضویت حزب جمهوری اسلامی درآمد. موسوی‌اردبیلی با حکم امام (ره) به عضو شورای انقلاب شد و عضو مجلس خبرگان (تدوین) قانون اساسی و شورای بازنگری قانون اساسی هم بود. وی از اسفند ۱۳۵۸ تا تیر ۱۳۶۰ دادستانی کل کشور را بر عهده داشت.

موسوی‌اردبیلی پس از شهادت شهید بهشتی در سابل ۱۳۶۰ از سوی امام خمینی به عنوان رئیس دیوان عالی کشور (قوه‌قضائیه وقت) منصوب شد که تا سال ۱۳۶۸ در این سمت حضور داشت و وظیفه تدوین قوانین کیفری، جزائی و حقوقی دادگستری و انطباق آن‌ها با موازین شرع و فقه اسلامی را بر عهده داشت. وی نماینده دوره اول مجلس خبرگان رهبری بود و عضویت در هیئت سه نفره رسیدگی به اختلاف بنی‌صدر با دیگر سران نظام و مسئولیت اجرای فرمان شش ماده‌ای امام (ره) هم از دیگر مسئولیت‌های او به حساب می‌آید. او از بهمن ۱۳۵۹ تا آبان ۱۳۶۸ هم امام جمعه موقت تهران بود و پس از درگذشت امام خمینی با تاسیس دانشگاه مفید بیشتر به تدریس می‌پرداخت. موسوی‌اردبیلی در آذر ۱۳۹۵ در ۹۱ سالگی بر اثر ایست قلبی درگذشت.

هاشمی‌رفسنجانی؛ استوانه نظام

آیت‌الله‌اکبر هاشمی‌رفسنجانی را یکی از است